

Fra: Lars Quistgaard Bay [<mailto:lqb@danskerhverv.dk>]
Sendt: 29. januar 2013 14:05
Til: Karen Munk Christensen
Emne: L 101 ad § 27a - Nye oplysninger og nyt standpunkt til sagen

Til Erhvervs- Vækst og Eksportudvalget,

Vedlagt fremsendes en henvendelse, Dansk Erhverv den 11. januar har sendt til partiernes ordførere i udvalget

Med henvendelsen gør Dansk Erhverv opmærksom på, at vores standpunkt i høringsvaret er ændret, og at dette skyldes, at vi efterfølgende har fået oplysninger, som ikke var med i lovforslaget.

Oplysninger handler om den konkrete sag, som har givet anledning til forslaget.

De nye oplysninger om denne sag har ført til, at vi kan støtte forslaget, hvis det ændres, så det kun dækker forhold, der er sammenlignelige med den konkrete sag.

Den vedhæftede henvendelse har tidligere været fremsendt til ordførerne.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, ministeriets departement og Forbrugerombudsmanden har samtidig modtaget kopi af henvendelsen.

Såvel henvendelsen som denne følgeskrivelse kan offentliggøres på Folketingets hjemmeside, hvis det ønskes.

Med venlig hilsen

Lars Quistgaard Bay
Advokat, chefkonsulent

MOBIL: +45 3031 7530
DIREKTE: +45 3374 6108
LOB@DANSKERHVERV.DK

Dansk Erhverv er erhvervsorganisation og arbejdsgiverforening for fremtidens erhverv. Vi repræsenterer 17.000 virksomheder og 100 brancheorganisationer inden for handel, rådgivning, oplevelse, transport og service.

DANSK ERHVERV

T. +45 3374 6000

BØRSEN

F. +45 3374 6080

DK-1217 KØBENHAVN K

CVR NR. 43232010

WWW.DANSKERHVERV.DK

INFO@DANSKERHVERV.DK

Kære medlem af Erhvervs- og Retsudvalget,

Dansk Erhverv har i sit vedhæftede høringssvar til 2. del af forslagene om ændringer i markedsføringsloven udtalt sig kritisk over for forslaget til en ny § 27 a, se afslutningen af brevet.

Vores konklusion var her, at Dansk Erhverv ikke kunne støtte forslaget.

Forklaringen i L 101 er ikke fyldestgørende, men efter at vi har erfaret, hvad baggrunden for forslaget vil vi modificere vores opfattelse, så vi ikke helt afviser forslaget, men finder at det går langt videre en formålet tilsiger og at det af denne grund skal ændres.

Vi vil derfor i det følgende give de oplysninger, der er nødvendig for at forstå forslaget. Dernæst forklarer vi, hvorfor forslaget går for vidt. Vores bemærkninger knytter sig til forslagets pkt.2.4

Det er korrekt, som Dansk Erhverv har anført i høringssvaret, at forældelsen er suspenderet, hvilket med andre ord betyder, at forældelsesfristen ikke begynder at løbe, så længe forbrugeren ikke har eller burde have haft kendskab til sit krav.

Vi har imidlertid erfaret, at anledningen og begrundelsen for forslaget har været et tilfælde, hvor en række forbrugere havde kendskab til et muligt krav mod et pengeinstitut, hvilket er en anden situation, nemlig at forældelsesfristen er begyndt at løbe.

Forbrugerombudsmanden forhandlede et forlig med pengeinstituttet for at undgå en retssag og for i øvrigt at opfylde markedsføringsloven forhandlingsprincip. Der var tale om en sag på vegne af forbrugere med lignende krav mod samme pengeinstitut i forbindelse med et og samme investeringsprospekt.

Størstedelen af forbrugerne kendte alle deres mulige krav, da de på kontoudtog eller lignede har kunnet konstatere, at der var lidt store tab, og at sagen i øvrigt var omtalt i medierne og på pengeinstituttets hjemmeside og i dets nyhedsbreve og derfor var forældelsesfristen ikke suspenderet.

Da en række af disse forbrugeres krav vil blive forældet den 1. januar 2011 som følge af overgangsreglen i forældelsesloven af 2008 henstillede Forbrugerombudsmanden til pengeinstituttet, at dette orienterede de berørte forbrugere, så disse kunne afbryde forældelsen.

Det ønskede pengeinstituttet ikke at medvirke til. Derfor endte sagen med, at en række forbrugeres krav blev forældede og mange af forbrugerne led betydelige tab.

Forbrugerombudsmanden benyttede ikke adgangen til at afbryde forældelsesfristen ved at anlægge et gruppesøgsmål på alle forbrugernes vegne. Han har i udgangspunktet hjemmel til at anlægge en sådan sag uden den enkelte forbrugers samtykke. Når Forbrugerombudsmanden ikke gjorde dette i denne sag, skyldes det blandt andet, at forarbejderne til loven kan læses således, at denne adgang til at anlægge gruppesøgsmål kun gælder mindre krav.

Under disse helt særlige omstændigheder anser Dansk Erhverv det velbegrundet, at en erhvervsdrivende kan pålægges at orientere sine kunder, så de kan undgå forældelse.

Lovforslaget går imidlertid langt videre end påkrævet for at nå dette mål. Derfor skal forslaget ændres, så af loven eller forarbejderne fremgår, at oplysningspligten kun gælder ved fordringer af

en sådan størrelse, at Forbrugerombudsmanden er afskåret fra at anlægge et gruppesøgsmål og situationer, hvor man normalt kan forvente, at den erhvervsdrivende har mulighed for, at identificere kunder, der er i risiko for forældelse.